

42. Rikostutkinta (EU)

Rikoksentutkinnan asiakirjat. Komission rikoksentutkintaan liittyvät lausunnot eivät kuuluneet asiakirjajulkisuuden piiriin. Tapaus liittyi erääseen pitkään jatkuneeseen tuomioistuinkäsittelyyn, jossa komissio oli kieltäytynyt antamasta nähtäväksi jäsenmaan viranomaisille rikosmenettelyn yhteydessä lähettämiään kirjeitä. Komission todettiin toimineen EY 255 artiklan mukaisesti. **(EUO 443/2008)**

Riita-asian julkisuus. Riidanratkaisuelimien toimintaa ei voida automaattisesti rinnastaa tuomioistuinkäsittelyyn, eikä tällä tavalla estää asiakirjaan tutustumista. Tapaus koski komission Maailman kauppajärjestö WTO:n riitojenratkaisupaneelille antamaa lausuntoa, jota komissio ei ollut suostunut luovuttamaan erään yhdistyksen nähtäväksi. Kyseessä oli ollut Yhdysvaltojen valitus Euroopan yhteisön kannasta biotekniikan kaupallistamiskysymyksessä. Komission mukaan WTO:n riitojenratkaisumenettely oli rinnastettavissa tuomioistuinkäsittelyyn, jolloin säädöksen mukaan toimielimet eivät saa luovuttaa asiakirjoja, joiden sisältämien tietojen julkisuus saattaisi vaikeuttaa tuomioistuinten toimintaa. Tulkinta oli kuitenkin luvattoman laaja. Komissio ei ollut myöskään osoittanut, että lainsäätäjät olisi tarkoittanut asetuksen tuomioistuinmenettelyllä myös muita riitojenratkaisumenettelyjä. **(EUO 582/2005)**

Petostentorjunnan asiakirja. ”Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF oli toiminut virheellisesti, kun se oli antanut tutkinnan kohteena olleille yrityksille vain osan näiden pyytämistä asiakirjoista. Tapaus koski kahta tuontiyritystä, joita paikalliset viranomaiset tutkivat väärin tuontitodistusten käyttämisestä. Virasto oli pitänyt suurimman osan siltä pyydetystä asiakirjoista salassa sillä perusteella, että niiden luovuttaminen olisi heikentänyt viraston tutkinnassaan tarvitsemaa suojaa ja vaikeuttanut oikeustoimia useassa jäsenmaassa. Sopuratkaisuesityksen jälkeen virasto katsoi, että asiakirjojen julkistaminen ei veisikään pohjaa sen tutkimuksilta tai oikeustoimilta jäsenvaltioissa. **(EUO 732/2005 ja 790/2005)**

Petosepäilyä tutkinut virkamies. Tutkimuksesta tietoja pyytäneet oli saanut kaikki haluamansa tiedot paitsi tutkimuksen suorittaneiden virkamiesten nimet. Oikeusasiamies ei tutkinut asiaa enempää, koska nimitietojen puuttuminen ei vaikuttanut asiakirjan sisältöön eikä muutenkaan käsillä olleeseen asiaan. **(EUO 554/2005)**

Ilmiantajan oikeus tutkimusraporttiin. Ilmiantajalla ei ollut erillistä oikeutta saada haltuunsa petostentorjuntaan liittyvää loppuraporttia. Tutkinnan käynnistäneen ilmiannon antaneella henkilöllä oli yhtäläiset oikeudet saada tutkimuksen loppuraportti kuin kenellä tahansa muulla. Petostentorjuntavirasto OLAF oli ollut samoilla linjoilla. **(EUO 754/2007)**